

CÈLIA SÀNCHEZ-MÚSTICH

Cèlia Sànchez-Mústich (Barcelona, 1954). Des del seu primer llibre de poemes, *La cendra i el miracle* (1989), fins al darrer i cinquè poemari, *Llum de claraboia* (2004), ha anat bastint una veu poètica que ha estat qualificada de singular "perquè és essencial, conceptual, amb una forta càrrega de pensament, però negant-se a renunciar al món dels sentiments i de l'estètica".

Com a narradora ha escrit llibres de relats i novel·les: *Diagnòstic: lluna nova* (1993); *Pati de butaques* (recull de contes, 1996); *Les cambres del desig* (1999); *El tacte de l'ametlla* (recull de contes, 2000), premi Mercè Rodoreda de la Nit de Sant Llúcia 1999; *Tercer acte d'amor* (2002) i *Peret, l'ànima d'un poble* (2005).

Com a poetessa ha publicat *La cendra i el miracle* (1989); *El lleu respir* (1991), premi Rosa Leveroni 1990; *Temperatura humana* (1994); *Taques* (1997), premi Miquel de Palol 1996 i *Llum de claraboia* (2004).

Ha impulsat projectes culturals i col·laborat en diversos mitjans de comunicació, com ara el diari *Avui*. Diversos poemes seus han estat traduïts o antologats (o ambdues coses alhora) a publicacions entre les quals podem citar *Galeusca -antologia poètica 1990-2003*; *Antologia de poesia catalana femenina*, de Carme Riera; *48 poètes catalans pour le XXIe siècle*; *Paisatge emergent, 30 poètes catalanes del segle XX* i *He decidido seguir viviendo* (Universitat de Guadalajara, Mèxic).